Episode 167

Vorige aflevering bij 'Hand aufs Herz'

Helena: "Zo kan het niet verder met Ben en Ronald. Deze persoonlijke coaching is onze enige kans."
Stefan: "Uw studenten betekenen blijkbaar veel voor u. Of draait het misschien om meer dan enkel een educatieve maatregel?"
Ms. Jäger: "Wat staat er voor hen op het programma, daar in de wildernis?"
Helena: "Ze worden geconfronteerd met de natuur waardoor ze zullen moeten samenwerken als een team. Dat zal hen leren om obstakels in het leven te overwinnen en een positievere kijk te hebben op de dingen."
Ms. Jäger: „Misschien zal dit onze lieve Ben echt helpen. Hij lijkt zich de laatste tijd niet zo goed te voelen."
Helena: "Ik ben er zeker van dat Ben Bergmann er voordeel uit zal halen. Ms. Vogel zal hem tenslotte vergezellen."
Ms. Jäger: "Ms. Vogel?"
Helena: "Natuurlijk, tenslotte heeft zij een sterke invloed op Ben Bergmann."

Miriam: "Uw assistent? Ik weet het niet. Ik werk bij Saal 1, dat is geen slechte job."
Caro: "Zeker en vast! En ze is perfect voor die job! Net als ik perfect ben voor deze!"
Frank: "Weet u, ik heb gewoon iemand nodig met een beetje levenservaring, en op dat vlak heb ik bij u gewoon het gevoel dat dat wel goed zit."
Miriam: "Ik weet amper dat 'the Biebs' geen zoon is van 'Jacko'."
Frank: "Wel, dat is een begin!"
Caro: "En ik dan? Ik heb hier niet voor niets zoveel moeite in gestoken!"

(Jenny en Emma zingen samen met Bodo)

Bodo: "Emma, dat was zo groovy, het was ongeloofelijk!"
Emma: "Is er weer iets met Ben?"
Bea: "Nee, Ben is zo goed als ok. Kom alsjeblieft naar beneden."
Jenny: "Als Ronnie nog eens zoiets probeert..."
Emma: "... dan kun je hem maar beter met rust laten. Die gast is gek."
Jenny: "En dan? Ik kan ook gek zijn, hoor. Of kwaad, in dit geval."
Bodo: "Waarom kijkt u zo? Waren we zo slecht?"
Bea: "Nee, jullie waren goed."
Bodo: "Zie je, dat was groovy, het gaat echt te gek zijn als we weer compleet zijn."
Jenny: "Wanneer zijn we weer compleet?"
Bea: "Dat is waar ik het over wou hebben. Het is.. Timo. Hij heeft een ruggewervel gebroken."
Emma: "Maar hij is geopereerd!"
Bea: "Ja, ze hebben hem geopereerd. Maar een gebroken ruggewervel kan niet hersteld worden. Timo zal nooit meer kunnen stappen."
Jenny: "Ik snap het niet... in het ziekenhuis zeiden ze dat alles in orde zou komen."

Bea: "Ik heb nog niet de kans gehad om hem te bezoeken, maar ik ga dat zo snel mogelijk doen.. En jullie.. Ik denk dat jullie beter naar huis gaan."
Emma: "Luzi.."
Luzi: "Heb je het gehoord?"
Bea: "Ik vind het zo erg.. Ben je al bij hem geweest?"
Emma: "Wat gaan we nu doen?"

(in Raumzeit Records)

Miriam: "Ik breng wat hors d'ouevres weg en ik kom terug met een nieuwe job? Dat heb ik nog nooit meegemaakt."
Frank: "Maar het is geweldig. Ik zal u een rondleiding door de studio geven, goed?"
Miriam: "Ja, natuurlijk, graag, maar ik kan best Saal 1 eerst kort even bellen. Ze wachten daar op me."
Frank: "Natuurlijk, geen probleem."
Miriam: "Danku."
Caro: "Heb je tijd voor mij nu?"
Frank: "Caro, je hebt het goed gedaan, maar..."
Caro: "Maar waarom krijgt zij de job?"
Frank: "Ik heb iemand zoals Miriam nodig!"
Caro: "Overrijp en saai?"
Frank: "Competent, aardig en met levenservaring."
Caro: "Gewoon omdat ze twee keer zo oud is als ik? Geef me een kans!"
Frank: "Ok, ik zal je een aanbod doen. Wat denk je van een stage?"
Caro: "Een stage?"
Frank: "Hm."
Caro: "Zoiets waar ja koffie en kopieën maakt en geen geld krijgt?"
Frank: "Precies. Op die manier kan je rustig je school afmaken."
Caro: "Rustig school afmaken. Shit!"

(Helena's bureau)

Helena: "Dus je bent van mening veranderd?"
Caro: "Uw woorden hebben indruk op me gemaakt. U bent een succesvolle dame, en dus zou ik maar beter uw raad opvolgen."
Helena: "Ik had anders niet het gevoel dat je zelfs maar naar me aan het luisteren was."
Caro: "Natuurlijk was ik aan het luisteren."
Helena: "Mij lijkt het alsof iets je grote plannen heeft verstoort, en je probeert nu te redden wat er te redden valt."
Caro: "Maar u heeft zelf gezegd dat ik altijd zeer goede cijfers had. Dus mag ik terugkomen?"
Helena: "Ms. Eichkamp, deze school is geen bus waar je kan op- en afstappen wanneer dat het beste voor je uitkomt."
Caro: "Wat kan ik nog zeggen? Ik wil mijn eindexamens doen, ik heb altijd goede cijfers gehad, en met alle idioten die hier rondlopen zou u blij moeten zijn met een studente als ik."
Helena: "Voorzichtig. Niet op die toon, of je kan afstuderen helemaal van je lijstje schrappen."

Caro: "Betekent dat dat ik mijn 'ontslagsbrief' kan verscheuren en we dit alles gewoon kunnen vergeten?"
(Helena duwt een brochure van het kamp naar Caro)
Helena: "Op één voorwaarde.."
Caro: "Dat meen je niet..."
Helena: "Je komt discipline en teamspirit tekort."
Caro: "Maar daarom ga ik nog niet door de modder kruipen, niet ik!"
Helena: "Je bent meerderjarig. Je hoeft helemaal niets te doen. Maar zonder deze team coaching laat ik je niet toe om terug te komen. Jouw beslissing."

(Raumzeit Records, Frank geeft Miriam een rondleiding)

Frank: "Dat is de mixing room. Daar zijn drie nummer 1 hits gecreëerd vorig jaar. We stonden weken in de charts en we hadden twee platen in de top 10."
Miriam: "Wow."
Frank: "Weet u, de muziekindustrie heeft biljoenen verloren de laatste jaren vanwege het internet, maar ik heb altijd volgehouden dat dit grote mogelijkheden inhoudt. En hier wordt er opgenomen. Die tafel is waar vergaderingen gehouden worden en daar vanachter worden de contracten getekend. Een aantal grote carrières zijn hier begonnen. Maar ik moet eerlijk toegeven dat muziek geen stabiele markt is. Wat vandaag de nieuwste rage is, kan morgen al weer oud nieuws zijn. Funk, soul, rap, hip-hop, elk liedje heeft een beetje potentieel om een hit te worden. Je moet alleen zien dat je de juiste knop omgooit, en dat is onze job. Oh, sorry, u hebt er nog geen woord tussengekregen omdat ik de hele tijd aan het babbelen was. Hebt u nog vragen?"
Miriam: "Eentje maar, eigenlijk. Bent u zeker dat ik de juiste ben voor de job? Ik ben zestien jaar huisvrouw geweest om te zorgen voor mijn dochter. Saal 1 was mijn eerste job, en.. echt, uw aanbod.. ik voel me gevleid.."
Frank: "U hebt voor kinderen en een huishouden gezorgd. Dat verschilt niet zo veel van wat u hier zal doen. Waarom denkt u dat Andrew zo onder de indruk was van u? Omdat hij een groot kind is dat goeie muziek maakt."
Miriam: "Maar.."
Frank: "Geen maar."
Miriam: "Geen maar?"
Frank: "Geen maar. U komt een klein beetje ervaring tekort, maar alles dat u nodig hebt kan ik u op korte tijd leren.
(ze gaan naar de ruimte waar de contracten getekend worden)
Frank: "Het belangrijkste is dat u niet teveel onder de indruk bent van alle 'glamour'. En dat is een goed ding. Ik denk dat dit financieel ook interessant zou kunnen zijn."
(Frank geeft een contract aan Miriam, Miriam leest dit en kijk geschokt)
Miriam: "Uhm, en ik vond u ook al overtuigend voor dit."
Frank: "Dus we hebben een deal?" (Miriam knikt) "Goed. Oh, nog 1 ding."
Miriam: "Ja?"
Frank (glimlachend): "We kunnen elkaar beter met 'je' aanspreken."

(voor de school)

Bodo: "Iemand zou het ziekenhuis moeten aanklagen. Waarom hebben ze hem niet vastgesnoerd of hem tenminste opgesloten in zijn kamer? Dan zou hij nog steeds kunnen stappen."
Emma: "Het is niet hun schuld! WIJ hadden hem moeten tegenhouden! WIJ zijn zen vrienden! WIJ waren er niet!"
Jenny: "Het is niemands schuld."
(Emma begint te huilen)
Jenny: "Luzi.. Kom je mee?"
Luzi: "Naar waar?"
Bodo: "Naar het ziekenhuis.. om Timo te bezoeken."
Jenny: "Emma?"
Emma: "Niet nu direct. Ik moet naar Ms. Heisig, ik heb geen idee waarom.."
(Emma vertrekt)
Bodo: "Luzi.. Kom je?"

(op school)

Michael: "Een uitzonderlijke leraarsvergadering? Heb jij enig idee waarover het gaat?"
Gabriele: "Waarschijnlijk gaat het over Timo Özgül. Er zullen maatregelen genomen moeten worden zodat hij hier kan afstuderen."
Helena: "Goeiedag. Ik ben slechts enkele weken aan het werk hier in Pestalozzi, maar met jullie steun ben ik erin geslaagd om een goede algemene indruk te krijgen van hoe de dingen er hier aan toe zijn. Spijtig genoeg was dat nogal schokkend. Studenten vertonen enorm opvallend gedrag. Ze zijn agressief, ongehoorzaam en ze kennen geen morele waardes. Dit gedrag vertoont zich slechts ten volle bij enkele studenten natuurlijk."
Bea: "En nu wilt u disciplinaire maatregelen nemen om de school te verlossen van deze studenten?"
Helena: "In tegendeel. Deze studenten zullen deelnemen aan een sterk aangeprezen team coaching. Onder professionele begeleiding zullen ze leren om hun oude gewoontes achterwege te laten, en zullen ze discipline, team spirit en verantwoordelijkheid verkrijgen in een natuurlijke omgeving. Dat zal een gans nieuwe ervaring zijn voor hen.."
Gabriele: "En het educatiehoofd heeft dit goedgekeurd?"
Helena: "In dit geval gelden dezelfde regels als voor eender welke andere studiereis."
Michael: "Theoretisch gezien moeten er dus twee leerkrachten mee om de studenten te begeleiden.."
Gabriele: "Ik dacht aan u Ms. Krawczyk. U wordt door de meeste studenten nog gerespecteerd. En ik dacht ook aan...
(Bea Vogel is aan het grinnikken achter haar pamflet)
... u, Ms. Vogel!"
(Bea is compleet verrast)

(alleen in het bureau van de directrice)

Bea Vogel: "Waarom ik?"
Mrs. Heisig: "Omdat u de studentenbegeleidster bent en omdat u een bijzonder goede relatie hebt met Mr. Bergmann."
Bea Vogel: "We weten alletwee dat dat niet de echte reden is."
Mrs. Heisig: "Nu ben ik nieuwsgierig.."
Bea Vogel: "Je bent er niet in geslaagd om Michael en mij uit elkaar te krijgen, en nu gebruik je een andere techniek. Dat is zwak. Als je denkt dat je hem zo weer kan terugwinnen, dan onderschat je Michael."
Mrs. Heisig: "Mrs. Vogel, ik ben niet iemand die haar lot tart.."
Bea Vogel: "Je kan me niet dwingen.."
Mrs. Heisig: "Dat klopt. Is uw laatste woord gesproken?"
(Bea knikt)
Mrs. Heisig: "Goed. Ik zal het moeten aanvaarden dan. Op die manier hebben we in elk geval een probleem minder."
Bea: "Hoe bedoel je?"
Mrs. Heisig: "Ik dacht dat ik vorige keer duidelijk was, een student zoals Ben Bergmann is niet meer geschikt voor deze school zonder pedagogische maatregelen."
Bea: "Je wilt hem van school sturen als ik niet ga? Dat kan je niet maken!"
Mrs. Heisig: "Ik moet wel. Het had eigenlijk al veel langer moeten gebeuren. Maar het is jouw beslissing.. Wat zeg je ervan? Zijn lot ligt in jouw handen."

(in Chulo's)

Miriam: "Hej!"
Sebastian: "Hej!"
(beide lachen)
Sebastian: "Ben je zo gelukkig om me te zien? Of is het iets anders?"
Miriam: "Valt het zo hard op?"
(beide lachen weer)
Sebastian: "Miriam?"
Miriam: "Het is zo geweldig, dat ik er nauwelijks over durf praten!"
Sebastian: "Dat is niet echt vrouwelijke logica, hé?"
Miriam: "Nee, het is zoals het gaat met wensen, als je iemand vertelt wat je gewenst hebt, dan komt je wens niet uit."
Sebastian: "En jij hebt iets gewenst?"
Miriam: "Nee! Ik bedoel.. Ik zou van zoiets zelfs niet hebben durven dromen! Ok, je hebt gelijk, trouwens, er kan eigenlijk toch niets meer gebeuren... Ken je Frank Peters?"
Sebastian: "De muziek producer? Ik ken hem niet persoonlijk.."
Miriam: "Ik wel, en.. zijn nieuwe assistente staat voor je neus."

(voor de school)

Michael: "Teamcoaching! Wat een rotzooi! Alsof je studenten verantwoordelijkheid kunt leren door ze op survival te sturen! Ik bedoel, ze vinden het waarschijnlijk zelfs leuk! Het is waarschijnlijk toffer dan school!"
Bea: "Is alles ok?"
Michael: "Waarom hoef jij nu perse te gaan?"
Bea: "Ik heb er niet om gevraagd."
Michael: "Zeg het dan af. Het is gewoon compleet gestoord dat je gans alleen door de bossen moet lopen met die studenten!"
Bea: "Ik heb dat geprobeerd, maar jouw nog-niet-helemaal-ex-vrouw wou er niets van weten.
Michael: "Ze kan je niet dwingen!"
Bea: "Kunnen we dit later bespreken? Ik wil gewoon naar huis."

(in Chulo's)

Miriam: "Je vindt het niet tof voor me. Ok.. jouw probleem."
Sebastian: "Wees nu niet kwaad, het is niet omdat ik niet sta te dansen van blijdschap dat ik het niet tof vind voor je!"
Miriam: "Je hebt helemaal niets gezegd!"
Sebastian: "Ik was verrast."
Miriam: "Waarom? Omdat iemand denkt dat ik meer kan dan bier tappen en afwassen?"
Sebastian: "Ik dacht dat je het leuk vond om te werken in Saal 1?"
Miriam: "Dat is ook zo!"
Sebastian: "Hou die job dan gewoon! Zo weet je tenminste wat je hebt."
Miriam: "Meen je dat nu?"
Sebastian: "Je weet hoe die types zijn. De ene dag ben je hun beste vriend en de volgende kennen ze je niet meer."
Miriam: "Wat? Nee, Frank Peters is helemaal niet zoals die gladde types. Ik heb hem leren kennen en hij is een heel serieuze kerel."
Sebastian: "Heb je hem zo goed leren kennen op die twee uur tijd? Wat waren jullie aan het doen dan?"
Miriam: "Ah.. nee.. Kom op Sebastian, je denkt toch niet serieus dat hij me aan het versieren is?
Sebastian: "Ik.. Ik wil gewoon niet dat je het moeilijk krijgt."
Miriam: "Ok.. Je bedoelt het goed, maar ik ben een volwassen vrouw. En ik vis wel uit hoe ik er mee om moet gaan, hoe het dan ook gaat."
Sebastian: "Kom op.. Laten we hierover nu geen ruzie maken."

(in het klaslokaal)

Ronnie: "Je zier er eeecht slecht uit."
Ben: "En jij bent gewoon slecht."
Ronnie: "Is dat een manier om tegen je nonkel te praten?"
Ben: "Fuck you, nonkel Ronnie."
Caro (tegen Sophie): "Ik snap echt niet wat je ziet in nietsnut."

Sophie: "Ik amuseer me met hem, ok?"
Caro: "Oh echt? Zoveel plezier dat je met hem naar het strafkamp voor de sociaal gehandicapten moet?"
Sophie: "Jij zit hier ook, hé, of niet soms? Dus, als ik van jou was, zou ik maar wat minder.."
(Emma komt binnen)
Caro: "Wat moet 'Gretchen' hier? Je hebt de verkeerde deur. De 'goeie samaritanen' vergadering is boven."
Ben: "JIJ wilt naar het bos met ons?"
Emma: "Geen idee."
Schmidt-Heisig: "Pedagogische team coaching, ga alsjeblieft zitten. Dit is alles wat jullie zullen nodig hebben en ik verwacht dat jullie stipt zijn. Zijn er nog vragen?"
(op het bord staat: stevige schoenen, warme kleren, waterfles, rugzak, slaapzak. vertrektijd 5 uur 's morgens)
Emma: "Ik denk dat er een misverstand is, waarom moet ik meegaan? Ik weet niet wat ik verkeerd gedaan heb.."
Caro: "Er zal wel iets zijn! Eerlijk gezegd had ik altijd wel het gevoel dat dat hele 'compleet onschuldig' ding gewoon een goeie acteerprestatie was.. De dingen die men te horen krijgt.."
Schmidt-Heisig: "Ms. Müller heeft helemaal niets verkeerd gedaan. Ik zou haar enkel willen meenemen als een goed voorbeeld van kameraadschap en team spirit."
Ben: "Wow, Emma mag hier heel gelukkig mee zijn dan!"
Emma: "Ja.. Fantastich."
Schmidt-Heisig: "De volgende drie dagen krijgen jullie de kans om een paar dingen te leren. Gebruik deze kans. Ik ben er zeker van dat de gebeurtenissen in de vrije natuur jullie dichter bij elkaar zullen brengen.. Wie weet worden jullie wel beste vrienden."

(Bea's appartement)

Michael: "Wil je ook een biertje?"
Bea: "Nee, dankje, ik moet mijn spullen nog pakken."
Michael: "Wacht!"
Bea: "Wat?"
Michael: "Ga niet! Ik heb hier een slecht gevoel bij."
Bea: "Helena wil het zo."
Michael: "Ik snap het niet, wat kan er gebeuren als je niet opdaagt? Ze zal je niet ontslagen."
Bea: "Nee, mij niet."
Michael: "Wat bedoel je daarmee?"
Bea: "Ik wil ook niet dagen door de bossen rennen. Maar zonder mij is er geen kamp."
Michael: "En dan?"
Bea: "Laat me het nu gewoon doorstaan en dan zal alles weer teruggaan naar hoe het was, ok?"
Michael: "Nee, het is niet ok!"
Bea: "Ik wil geen ruzie.."
Michael: "Bea, zeg het gewoon."
Bea: "Zonder dat kamp zal Ben van school gestuurd worden."
Michael: "BEN!"
Bea: "Ja, Helena was er vrij duidelijk over. Snap je het nu?"
Michael: "Het ging enkel maar om Ben, de hele tijd al."

(Bij Timo in het ziekenhuis. Bodo en Jenny hebben Timo bloemen gebracht.)

Jenny: "Hej!"
Bodo: "Hej!"
Jenny: "Wa dachten dat je wel een beetje lente kon gebruiken, wel het kan geen kwaad. Hier."
Bodo: "Ik dacht meer aan dit!" (hij geet Timo een paar stripverhalen) "En als je ze uit hebt, ik heb er nog meer."
Timo: "Dank je, gast. Waar zijn de anderen? Komt Emma ook? Hej, geen cadeautjes meer!"
Jenny: "Staat er hier ergens een vaas?"
Bodo: "Ze hebben Emma verplicht om naar een team coaching te gaan, maar dit is van haar."
(Bodo geeft Timo een foto van hen allemaal samen op het kermisfeestje)
Timo: "En Luzi? Had zij ook geen tijd?"
Jenny: "Ze wou komen, maar er kwam iets tussen.."
Bodo: "Ze komt zeker later nog wel langs."

(Luzi's kamer)

Luzi denkt terug:
Luzi: "Ik heb nooit gewild dat iets als dit zou gebeuren.."
Timo: "Het kan me niets schelen wat je wel of niet gewild hebt. Vanwege jou en Ben zit ik de rest van mijn leven in een rolstoel. Dus maak dat je wegkomt, je hebt mijn leven verwoest!"

(Bea's appartement)

Michael: "Dat is iets dat ik absoluut niet snap. Waarom laat je je chanteren?"
Bea: "Ik kan haar Ben toch niet laten wegsturen, enkel en alleen omdat je nog-niet-echt-ex-vrouw wel of niet jaloers is."
Michael: "En nu draai je het gans om, alsof Helena Ben aan het overtuigen is geweest om elke dag te liggen vechten!"
Bea: "Nee, dat heeft ze niet gedaan, maar ze gebruikt hem."
Michael: "Je vindt altijd wel een excuus.. En nu is het Helena's schuld. Luister, ik wil het hier niet over hebben. Ik wil dat je hier blijft. Doe dat voor me, alsjeblieft."
Bea: "Dus ik moet Ben maar van school laten sturen om jou een plezier te doen? Is dat echt wat je wilt?"
Michael: "Ik wil gewoon niet meer dat Ben iets is voor ons om ruzie over te maken."
Bea: "Maak het dat dan niet, stop met over hem te praten, en laat me in godsnaam naar dat kamp gaan! Daarna zal alles wel weer ok zijn."
Michael: "Voor jou misschien.."
Bea: "Denk je nu echt dat ik niks beters te doen heb dan weer iets met Ben te beginnen? Vertrouw je me zo weinig?"
Michael: "Ben betekent nog altijd iets voor je, dat is nooit gestopt!"